

Свого Батька. Навіть знаючи, що Бог призначив Йому смерть на Голгофі, Ісус все ж вважав доречним просити Свого Отця, щоб ця чаша минула Його. Послідовники Христа покликані наслідувати Його і «чинити так, як поведився Він» (1Йн.2,6).

Бог здатний відповідати на наші молитви

Молитва впливає з упевненості в Божій всемогутності та суверенності. Якщо ж Бог не царює над Своїм творінням як суверенний правитель і не здатний вчинити в ньому й через нього все, що хоче, то навіщо докучати Йому проханнями про те, чого Він не може зробити?

Так що перш ніж казати: «Навіщо молитися, якщо Бог суверенний?» — варто поставити запитання: «Навіщо молитися, якщо Бог не суверенний?» Віруючі повинні звертатися до Бога з проханнями саме тому, що в Нього є як влада, так і здатність дати їм те, за що вони моляться або клопочуться.

Бог дійсно відповідає на молитви

Бог не тільки може змінити, а й справді змінює хід подій у відповідь на молитву. У Писанні є безліч прикладів того, як Бог дарує Своїм людям те, за що вони молилися або клопоталися (1Хр.4,10; Дан.10:12; Ам.7:1-6; Йон. 3,5-9; Ді 4,29-31;10:31;12:5-11 Як.5,17-18;). Відразу після відповіді на питання учнів про те, як потрібно молитися (Лк.11:2-4), Ісус відповідає на питання, чому потрібно молитися, і наводить дві причини: тому що Бог винагороджує старанність у молитві, даючи те, що просять (Лк.11:5-10), і тому що Богу приємно давати благі дари Своїм дітям (Лк.11:11-13).

З цього очевидно, що не потрібно відкидати Божу суверенність, щоб присвятити життя полум'яній молитві. Бо молитовне життя починається з покірності Божому велінню й наслідування прикладу Христа. Воно спирається на визнання того, що Бог здатний і готовий відповідати на молитви Своїх дітей і твердо стоїть у впевненості, що Бог суверенно встановив молитву як засіб для досягнення Своїх цілей.

Роздуми до кави:

Одного разу чоловік зателефонував до бару, що поблизу його дому, але випадково потрапив на парохію:

- Алло? Ви можете принести мені чотири пляшки вина Мерло?
- Бачите, ви помилилися номером, я не є господар бару, я – священик!
- Нічого собі! А що ви робите в такий час у барі?

Висновок: - Дуже небезпечно думати, що ми ніколи не помиляємося.

Наміри Святішого Отця для Апостольства Молитви на липень

Загальна: Аби заняття спортом завжди були нагодою для зміцнення людського братства і розвитку.

о. Леонід
Настоятель парафії

Парафіяльна листівка 110

XIV Неділя Звичайна 6.07 - 13.07.2014

Розклад Богослужінь

Понеділок, Середа, П'ятниця – 8.⁰⁰ год.

Вівторок, Четвер, Субота – 18.⁰⁰ год.

Неділя: 13 липня 2014 р. **XV Неділя Звичайна**

8.⁰⁰ год. - Розарій

8.³⁰ год. - Поклоніння Пресвятим Дарам

Св. Меса 9.⁰⁰ год.

11.⁰⁰ год.

- У понеділок (7 липня) – початок Новенни до Матері Божої Бердичівської.

Біблейський коментар на XIV Неділя Звичайна

... що затаїв це від мудрих та розумних і відкрив це немовлятам. (Мт 11,25)

Для маленьких дітей життя -це справжня пригода. Вони можуть з будь-якого предмета зробити іграшку. Подаруйте маленькому хлопчику пожежну машинку, і він уявить, що бореться зі справжньою пожежею. Дайте маленькій дівчинці ляльку, і вона буде піклуватися про неї, як про свою дитину. Діти надзвичайно допитливі і мають яскраву уяву, вони здатні до решти віддаватися своїй грі!

І ще діти дуже просто ставляться до життя. Вони беззастережно довіряють своїм батькам, вірять абсолютно всьому, що ті говорять. На відміну від дітей, ми, дорослі, все беремо під сумнів, довго зважуємо всі «за» і «проти». Звичайно, у цьому немає нічого поганого, але такий раціональний підхід до життя часто заважає нашій довірі до Бога і людей. Саме тому Ісус Христос закликає нас бути, як «немовлята» (Мт 11,25).

Мандрівка з Христом - це пригода. Це занурення в Серце і думки Бога. Святий Ігнатій Лойола не дарма вчив використовувати уяву під час роздумів над Святим Письмом, задаючи Господу дитячі питання: «Навіщо примножувалась їжа? Як Христос може бути скрізь одночасно? Як виглядає ангел? »

На Святій Літургії, під час особистої молитви або короткого звертання до Христа серед суєтного дня не погоджуйся на буденність почуттів. Мандрівка з Господом повинна бути безперервною пригодою, тому проси Його оживляти твою віру.

І ще одне: діти люблять доторкатися до тих, кого люблять. Тому сьогодні уяви, як Христос обіймає тебе і пригортає до Свого серця. Прислухайся до Його закоханого шепоту. Не бійся бути Його довірливим дітям.

«Господи Ісусе Христе, я готовий до нових пригод з Тобою. Звільни мене від усього, що заважає бути Твоєю дитиною. Я люблю Тебе, Господи!»

Дари Святого Духа (Продовження)

Дар сили, або ж мужності (євр. *gewu'ra*) звучанням нагадує одне з імен Месії в Старому Завіті – "Бог Сильний", *el gib'bor*. Він має стати реальністю очікуваного Потомка Давида. Мужність є тим даром, який чинить людину здатною відважно та з довірою братися навіть за складні життєві завдання: "Я може все в Тому, Хто укріплює мене", – каже св. Павло (Флп 4,13). Цим даром вирізнялися мученики. Вже про Апостолів, св. Лука пише, що були "раді, що удостоїлися перенести зневагу за ім'я Ісуса" (Діян 5,41). Заповіданий Месія не тільки буде найрозсудливіший у своїх радах, але також посідатиме силу для здійснення добра у світі.

Багато текстів Святого Письма говорять про мужність під час реальних битв, які відбувалися в історії Ізраїля, та під час виконання великих справ земних (1 Сам 16,13). У багатьох місцях (1 і 2 книга Самуїла) згадується про "сильних воїнів Давида". Псалмоспівець Господній славить: "Господь, потужний у битві" (Пс 24,8). Також Новий Завіт каже про необхідність цього дару для духовного зростання (Еф 3,16; Кол 1,11).

Мужність, міць, сила – є тим духовним даром, який робить нас здатними стати з силою та довірою перед випробуваннями та небезпеками, з якими зустрічаємося в нашому християнському житті.

Дар мужності полягає в надприродному налаштуванні душі зносити найважчі випробування та братися навіть за найважчі справи з любові до Бога, під впливом Святого Духа. Цей дар дає велику силу в Господі; коли ми пізнаємо його щораз глибше, то тягар і втома цього життя втрачають свій вплив на нас.

Християнин, обдарований даром сили, не покладається тільки на власні зусилля, а довіряє Богові безмежною довірою.

Мужність особливо потрібна в духовному житті, зокрема коли слідування за Господом стає тяжким. "Зробив мене сильною та відважною, – пише св. Тереза з Лізьє, – й відтоді я йшла від перемоги до перемоги, розпочинаючи немовби гігантський біг". Дух мужності провадив святих на мучеництво: Лаврентія, Цецилію і Агнесу та інших.

Як старатися про дар сили?

1. Практикувати в житті чесноту мужності. Це чеснота, завдяки якій ми зростаємо в своїй здатності виконувати справи, до яких міць родить нас здатними в надприродній спосіб, тобто ставати перед лицем труднощів, випробувань і небезпек з силою та довірою до Бога: Рим 5,3-5; Як 1,2-4; Євр 12,1.

2. Уміти смиренно визнати свою немічність і слабкість, і навіть знаходити вподобання у прикладах святих мучеників.

3. Безмежно довіряти Богові. Ми маємо виконувати волю Бога незалежно від того, в наскільки відразливому або тяжкому становищі ми опинилися. Ми повинні просити Бога не про те, щоби забрав наші хрести, які Сам нам дав, а про те, щоб

ми краще зносили їх з метою сприйняття науки, яку Він для нас призначив (Лк 22,42).

4. Належно цінувати дар Євхаристії, яка є поживою сильних. "Отож, перенось труди й ти, як добрий воїн Христа Ісуса" (2 Тим 2,3-4).

Навіщо молитися, якщо Бог суверенний?

В одному маленькому містечку протягом багатьох років панував «сухий» закон. Тож спиртного в ньому не можна було купити ні в магазині, ні замовити в ресторані. Але одного разу, один бізнесмен вирішив відкрити пивну. Її відкриття стурбувало християн місцевої церкви, і вони зібралися на нічну молитву, щоб просити Бога втрутитися в цю справу. Незабаром після тієї нічної молитви в пивну вдарила блискавка — і та згоріла дотла.

Після пожежі власник пивної подав до суду на церкву, стверджуючи, що причиною заподіяної йому шкоди стали молитви віруючих. Але церква найняла адвоката, щоб той спростував у суді всі звинувачення на її адресу. Ознайомившись зі справою, головуючий суддя розпочав процес з офіційної заяви, у якій сказав: «Немає значення, як це сталося, але ясно одне: власник пивної вірить у молитву, а християни — ні».

Дуже легко не вірити в силу молитви. Дуже легко думати, що молитва — це лише миле сентиментальне почуття, бо ж в будь-якому випадку молитва нічого реально не змінює. Деякі люди міркують так просто через невір'я або сумніви, що Бог дійсно може відповідати на молитви. А в інших молитовне життя паралізоване таким питанням: «Якщо Бог суверенний, то навіщо молитися?» Іншими словами, якщо Бог завжди робить тільки те, що Сам хоче, то навіщо підносити Йому молитви з проханнями та клопотаннями, якщо все було визначено Ним заздалегідь? Якщо молитва полягає в тому, щоб ублагати Бога змінити Свої вічні плани, то чи не буде це заняття в кращому разі марним, а в гіршому — зарозумілим?

Бог повелів молитися

Найбільш очевидна причина молитися полягає в тому, що Бог наказав нам молитися. Це видно з багатьох повчань як Ісуса Христа, так і апостола Павла (Мт.6:9-13, Лк.11,5-13; 18,2-8; 22,40; 1Сол.5,17; Кол.4,2; Еф 6,18-19; 1Тим.2,1). Висновок зрозумілий: Бог наказав нам молитися, і нашою відповіддю на це веління, перш за все, має бути послух. Навіть якщо ми ніколи не зможемо ясно зрозуміти, як пов'язані Божа суверенність і людські молитви, того факту, що Бог це повелів, має бути достатньо, щоб спонукати нас молитися.

Ісус показав приклад молитовного життя

З євангельських оповідань чітко видно як Ісус постійно підносив гарячі молитви Отцю (Мк.1,35; Мт.14,23; Лк.6,12; 9,18,28). Як можна забути Його молитву в Гетсиманському саду або Його Архіпастирську молитву під час «Останньої Вечері» (Йн. 17,1-26)? І який віруючий не оцінить гідно той факт, що Ісус і нині живий, щоб заступатися за нас (Євр.7,25)? Підносячи молитви прохання й клопотання за людей, Ісус не ігнорував і не відкидав суверенність